

Núm. de Protocol: 100012/2019
Núm. Rotlle: TSJA-000003/2020

SENTÈNCIA 26-2020

PARTS :

Apel·lant: Sr. JBM

Representant: Idem

Advocat: Sr. JZP

Apel·lat: COMÚ X

Representant: Sra. LCS

Advocada: Sra. LCS

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL

President: Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: Sr. Bernard PLAGNET

Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, vint-i-quatre de setembre de dos mil vint.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número **100012/2019**.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent la magistrada Sra. **Elsa PUIG MUÑOZ**, la qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- El Sr. JBM va interposar demanda jurisdiccional contra la resolució del COMÚ X de data 12 de desembre de 2018 per la qual es va desestimar el recurs interposat per l'agent contra la sanció YYYYYY000000XXXX, per un import de 60,01 euros, així com contra la taxa del servei de grua comunal, per un import de 90,00 euros.

2.- En la sentència núm. 68/2019, del 20 de novembre, el Tribunal de Batlles ha desestimat la demanda.

3.- En el seu escrit d'apel·lació l'agent estima, en substància, que el vehicle no estava estacionat a la Av. Tarragona, com es va fer constar al butlletí de denúncia, i que si la sanció hagués dit que el vehicle estava estacionat en el lloc on realment hi era, es podien haver fet les al·legacions pertinents.

4.- En la seva contesta el COMÚ X estima, en substància, que l'agent intervinent va fer una fotografia del vehicle en el lloc on estava aparcat, i que l'estacionament en aquest lloc és prohibit; la referència al lloc que es va fer constar al butlletí de denúncia –l'Av. X.- era l'adequada, compte tingut que el lloc d'estacionament és privat i sense nom registrat, tot i que d'ús públic i apte per transitar; que l'agent reconeix el lloc precís on va estacionar el seu vehicle, com ho demostra el fet que al recurs administratiu va assenyalar el lloc exacte on estava el cotxe en el mapa que adjuntava, i que la prohibició d'estacionament estava perfectament identificada.

El COMÚ ha confirmat els seus arguments en el seu escrit de conclusions.

5.- Trameses les actuacions a aquesta Sala, s'ha designat la magistrada ponent i han quedat vistes les actuacions per a deliberar i decidir.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Competència

El Tribunal Superior, Sala Administrativa, és competent per conèixer del recurs, en aplicació de l'article 39.3 de la Llei qualificada de la Justícia.

Segon.- A la vista de l'expedient administratiu es pot comprovar que la Policia va rebre una trucada informant que a la "Av. X. (B)" havia un vehicle mal estacionat (amb matrícula AND-GXXXX marca Fiat i color verd) i que no podia sortir un camió (foli 20 de les actuacions seguides davant la B). A la denúncia es va fer constar com a lloc de l'estacionament l'Av. X. (foli 21). Es va fer una fotografia (foli 22) on es veu el vehicle propietat de l'agent, i un camió de repartiment de mercaderies que no podia sortir.

L'agent nega haver aparcat en aquesta adreça (Av. X), tot i que no nega el lloc concret on va aparcar. De fet, en via administrativa, l'agent, tot i negar que estacionés el seu vehicle en l'Av. X, va adjuntar un mapa (foli 30 de les actuacions) on va indicar el lloc exacte on estava aparcat, i també va demanar la fotografia que demostrés que el cotxe estava estacionat a la Av. Tarragona.

A l'escrit de contesta a la demana, el COMÚ explica que el motiu pel qual el carreró on estava estacionat el vehicle no té un topònim propi és el fet que es troba inclòs a la unitat d'actuació en sòl urbà no consolidat PP-NC-XX "Y", resultant de propietat privada, i que, en tractar-se d'un terreny d'ús públic temporal, no se li pot assignar un nom oficial, que es reserven pels espais de titularitat pública.

I, en efecte, al foli 42 de les actuacions obra l'Informe del Cap de Servei de Cadastre on es deixa constància que, d'acord amb les diferents registres de propietaris, el passadís situat entre els núms. XX i XX de l'Av. X. és de titularitat privada, està inclòs en el PP-NC-XX "Y", i, en ser de propietat privada, no ha gaudit mai de topònim propi de carrer.

Arribats a aquest punt, i tot i que en cap dels escrits presentats per l'agent es qüestiona la competència del Comú per sancionar l'estacionament en aquest indret, cal recordar que l'art. 1.55 de la Llei del Codi de la Circulació defineix el concepte via pública com: "Tot

espai apte per transitar-hi que cal recórrer per anar d'un lloc a un altre, sense més limitacions per a la seva utilització que les imposades per aquest Codi.”. Aquesta definició s’ha de posar en relació amb els apartats 1.15, i 1.16 del mateix Codi, que defineixen respectivament els conceptes de “Carrer o via urbana” com a: “*Via pública situada dins el límit de les poblacions.*”, i “Carretera o via interurbana” com a: “*Via pública situada fora del límit de les poblacions*”.

L’examen d’aquests tres paràgrafs mostra que la noció de «via pública» no es confon amb la de «carrer» o «carretera»; aquella té un camp d’aplicació més ampli.

En aquest sentit, a la Sentència 77-2008 d’aquesta Sala Administrativa, de 24/11/2008, es va concloure que un pàrking, accessible a tot usuari, es pot considerar com un «*espai apte per transitar-hi que cal recórrer per anar d'un lloc a un altre*», segons l’article 1.55, citat més amunt, tot raonant que: “*Aquesta interpretació extensiva es conforme a l’objectiu general seguit pel Codi de la circulació: es tracta de mesures pròpies de la policia administrativa, que permet d’assegurar l’ordre i la seguretat pública. Des d’aquest punt de vista, no es gaire concebible que aquest espai públic escapi a tota reglamentació; una tal absència podria posar en perill la seguretat pública*”.

I no hi ha dubte que el lloc on va aparcar el seu vehicle el Sr. JBM és una via pública, encara que la propietat del terreny sigui privada.

Tercer.- La Sentència del Tribunal Constitucional del 15/03/2019, dictada a la causa 2018-46-RE, va analitzar una infracció imposada per vulnerar l’art. 15.15 del Codi de circulació -que prohibeix l’avançament trepitjant una línia longitudinal amb traçat continu, infracció que se sanciona amb una multa de 90,15 €-, tot declarant que d’aquest article se’n desprèn necessàriament que per tal que la infracció es constitueixi cal que el butlletí de denúncia precisi el lloc exacte de l’avançament per tal de determinar si es va efectuar o no sobre una línia contínua, i que, en aquell cas, compte tingut que tant de les al·legacions del Govern com de la sentència de la Sala Administrativa impugnada se’n desprèn que el butlletí de denúncia presenta una “notable deficiència”, ja que no fa menció “del punt

concret on va succeir" l'avançament, mancava un dels elements importants de la materialitat de la infracció.

En el cas que ens ocupa es va sancionar a l'agent per la infracció tipificada a l'art. 29 del Codi de Circulació: *"No es pot parar ni estacionar un vehicle en un lloc en què es dificulti greument la circulació."*

Per això, la identificació del lloc on s'estaciona un vehicle és un element determinant de la comissió de la infracció.

En el cas que ens ocupa no hi ha discussió sobre el lloc on era aparcat el vehicle, de fet, com s'ha dit, el propi agent el va marcar en un plano en formular el seu recurs administratiu, i, a més, es va prendre una fotografia en la que es veu perfectament el vehicle del Sr. JBM aparcat i el camió de mercaderies que volia sortir del vial.

I la identificació del lloc que es va fer constar a la denúncia era encertat, compte tingut que es tracta d'un vial en propietat privada que encara no ha rebut cap topònim, d'aquí que, en expedir la denúncia, es va identificar el lloc amb el nom del carrer més proper (l'Av. X).

A l'últim cal dir que tampoc l'al·legació que es conté al recurs d'apel·lació relativa a que si la sanció hagués dit que el vehicle estava estacionat en el lloc on realment hi era, es podien haver fet les al·legacions pertinents, ja que, si la identificació del lloc era correcta, i, a més, l'agent no ha negat el lloc concret on el vehicle estava estacionat, podia haver fet les al·legacions que considerés oportunes ja en via administrativa i també en seu judicial, sense que en cap cas se'l hagi causat cap indefensió.

Per això, cal desestimar el recurs d'apel·lació i confirmar íntegrament la Sentència del Tribunal de Batlles.

Quart.- No s'aprecien circumstàncies determinants d'una especial condemna al pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el què s'ha exposat, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació presentat pel Sr. JBM.

Segon.- Confirmar la sentència recorreguda i declarar que la resolució del COMÚ X de data 12 de desembre de 2018 per la qual es va desestimar el recurs interposat per l'agent contra la sanció YYYYYY000000XXXX, per un import de 60,01 euros, així com contra la taxa del servei de grua comunal, per un import de 90,00 euros, és ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

Tercer.- De no efectuar cap condemna en costes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.